

Fremsat mundtligt i folketinget $\frac{5}{6}$ (F. sp. 1372). 1. beh. $\frac{14}{12}$ (F. sp. 1846).

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer regeringen til ufortøvet og energisk at træffe forholdsregler til at forhindre prisstigninger på befolkningens almindelige forbrugsvarer. I det omfang yderligere lov-hjemmel hertil skønnes nødvendig, opfordres regeringen til at fremkomme med lovforslag.“

Ved fremsættelsen gjorde *Aksel Larsen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne gældende, at „afskaffelsen af priskontrollen og dens såkaldte erstatning med loven om monopoltilsyn“ havde bevirket, at priserne på befolkningens almindelige forbrugsvarer var steget mere, end det var rimeligt. Nu var en ny og temmelig voldsom bølge af prisstigninger undervejs. Årsagen var *lukningen af Suezkanalen*, der igen var en følge af Englands, Frankrigs og Israels krig mod Ægypten.

Forslagsstillerne mente, at folketinget gennem en beslutning burde give handelsministeren „ekstraordinær fuldmagt til at benytte enhver eksisterende lovhjemmel til at forhindre alle urimelige prisstigninger. Hvis der ikke i de eksisterende love skulle være tilstrækkelig hjemmel for at gribe ind — og vi erkender, at det er særdeles tvivlsomt, om tilstrækkelig hjemmel forefindes, selv om meget afhænger af administrationen — er det vor mening, at der snarest ved lov på ny bør gennemføres priskontrol og vel at mærke en mere effektiv priskontrol end den, der tidligere har eksisteret. Vi er af den opfattelse, at det, der tiltrænges, er en lov om prisstop, en lov, som simpelt hen forbyder enhver prisstigning, der ikke i forvejen efter fornøden dokumentation er godkendt af samfundets priskontrollerende myndigheder.

Naturligvis kunne vi selv forsøge at udarbejde et lovforslag i den retning, men dels mener vi, at ministeren må have en mulighed for at undersøge, om der kan gøres tilstrækkeligt på basis af eksisterende lovhjemmel, dels er vi fuldstændig klar over, at regeringen har langt større, om jeg så må sige, tekniske muligheder for at udarbejde det rigtige lovforslag, end en gruppe har for at udarbejde et sådant lovforslag til privat fremsættelse. Måske overvejer regeringen allerede noget sådant, og hvis det er tilfældet, kan det jo være, at det forslag til folketingsbeslutning, jeg i dag har den ære at fremsætte for det høje ting, er overflødig, men det bliver vi ikke uvenner over — hvis det altså skulle være tilfældet, at regeringen selv sysler med tankerne.“

Ved 1. behandling gik *handelsministeren* imod forslaget, om hvilket ministeren udtalte: